

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

ARCHITEKT WNĘTRZ

1. Informacje ogólne

Architekci wnętrz zajmują się zagospodarowywaniem i aranżacją wnętrza użytkowego, od mieszkania prywatnej osoby po biura, hotele, instytucje administracji publicznej czy szpitale. Kształtują zatem najbliższe otoczenie człowieka, tak by spełniało swoją funkcję i jednocześnie było wygodne i ładne.

Praca architekta zaczyna się od dokładnego poznania miejsca, którego będzie dotyczył projekt, jego przeznaczenia, oczekiwań względem jego funkcjonalności i kwestii estetycznych preferowanych przez zleceniodawcę. Po wykonaniu wstępnych projektów są one negocjowane z klientem w celu ustalenia wersji ostatecznej. Architekt podchodzi do projektu kompleksowo, zajmuje się kolorystyką, rodzajem mebli, oświetleniem, doбором odpowiednich materiałów (tapety, obicia mebli, wykładzin, podłóg, glazury, terakoty, elementów wykończeniowych itp.) na podstawie przekazanych przez klientów wytycznych i upodobań, a także, mając na uwadze przeznaczenie wnętrza – z uwzględnieniem zasad ergonomii. Na tym etapie może współpracować np. ze specjalistami z dziedziny budownictwa czy też rzemieślnikami, takimi jak stolarze, kowale, ceramicy itp., w sprawie możliwości zastosowania różnych rozwiązań. Aby dobrać odpowiednie materiały spełniające oczekiwania klientów i pasujące do tworzonej koncepcji wnętrza, architekt odwiedza sklepy, galerie i fabryki.

Po stworzeniu i zaakceptowaniu ostatecznej wersji projektu architekt wnętrz może również nadzorować jego wykonanie (nadzór autorski). Kontroluje prace i dba o zgodność z projektem, jakość użytych materiałów i terminy.

Projekty stworzone przez architekta wnętrz charakteryzują się niepowtarzalnością i oryginalnością wykonania. Tworzy on projekty nie tylko na zlecenie większych instytucji czy firm, które chcą, aby ich biuro było funkcjonalne i estetyczne, ale również dla osób prywatnych, zlecających aranżację wnętrza

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

mieszkań lub domów. Często pełni również funkcję doradczą, kiedy klient nie ma określonych preferencji kolorystycznych czy dotyczących zastosowanych materiałów. Architekci wnętrz zajmują się też tworzeniem tak zwanych wzorcowych projektów, publikowanych na przykład w prasie specjalistycznej, bądź zajmują się aranżacją przestrzeni w sklepach z elementami wyposażenia wnętrz i meblami. Są to propozycje dla osób, które pragną samodzielnie urządzić własne mieszkanie, ale szukają ciekawych inspiracji.

Architekt pracuje w bardzo zróżnicowanych warunkach, w zależności od tego, jakiego miejsca dotyczy realizowany przez niego projekt. Samo tworzenie projektu odbywa się w odpowiednio wyposażonej pracowni, z wykorzystaniem programów komputerowych, ale jest to właściwie etap końcowy jego pracy. Najpierw musi wnikliwie poznać samą przestrzeń będącą przedmiotem jego pracy, a także odpowiednio dobrać materiały, sięgając po próbki materiałów, katalogi, wzorniki, materiały plastyczne, literaturę fachową. Wyjeżdża poza pracownię w poszukiwaniu nowych pomysłów i inspiracji, szukając nowych materiałów spełniających oczekiwania zleceniodawcy. Oprócz sklepów, galerii czy fabryk odwiedza na przykład imprezy handlowe, targi, antykwariaty.

Praca architekta wiąże się ze stałym kontaktem z ludźmi. Opiera się na rozmowach z klientem zlecającym mu pracę, z którym jest w stałym kontakcie konsultując postępy w tworzeniu projektu i potwierdzając dobór materiałów i rozwiązania. Współpracuje z innymi specjalistami związanymi z budownictwem oraz pracami wykończeniowymi. Konsultuje się ze sprzedawcami, dostawcami, producentami różnego rodzaju elementów wyposażenia wnętrza. Na każdym etapie jego pracy kontakt z ludźmi jest bardzo istotny. Jednak samo wykonanie projektu jest już pracą indywidualną, wykonywaną samodzielnie, a jedynie z wykorzystaniem zebranych informacji.

Architekt wnętrz nie ma normowanego dnia pracy, chyba że jest zatrudniony na etacie, co zdarza się bardzo rzadko. Zwykle sam ustala swój grafik pracy. Jeśli dostaje pilne zlecenie, zdarza się, że pracuje po kilkanaście godzin dziennie. Jego

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

praca jest nadzorowana okresowo, a rozliczany jest z gotowego projektu, chyba że klient chce na bieżąco mieć wgląd w postępy projektu.

Praca architekta wnętrz ma charakter niezrutynizowany, nie ma bowiem dwóch takich samych zleceń i takich samych rozwiązań dla różnych zleceń. Jest to więc nieustanne poszukiwanie nowych pomysłów.

Czynnikiem uciążliwym w tym zawodzie jest niewątpliwie stały kontakt z ludźmi, pociągający za sobą ryzyko konfliktów. W przypadku nadzoru autorskiego przy dużych inwestycjach architekt jest narażony na czynniki, które pojawiają się przy remontach – zapylenie, hałas, kontakt z urządzeniami do obróbki materiałów wykończenia wnętrz.

2. Wymagania

Od architekta wnętrz oczekuje się uzdolnień plastycznych, dużej wyobraźni przestrzennej i tak zwanego poczucia smaku, czyli wrażliwości estetycznej. Musi posiadać umiejętność doboru różnych materiałów, kolorów, faktur, by tworzyły one harmonijną całość, kompozycję miłą dla oka, a jednocześnie funkcjonalną. Aby to osiągnąć, musi mieć dużą wiedzę z zakresu wielu dziedzin, interesować się zarówno budownictwem i najnowszymi trendami we wzornictwie przemysłowym, jak i historią sztuki czy naukami społecznymi, takimi jak socjologia czy psychologia. Musi on bowiem dobrać wystrój wnętrza do upodobań klienta, który nie zawsze potrafi dokładnie wytłumaczyć, czego oczekuje.

Ze względu na częste kontakty z ludźmi musi mieć łatwość w nawiązywaniu kontaktów oraz dar przekonywania do własnych pomysłów. Powinien być osobą niezależną i inicjatywną, a także bardzo samodzielną.

Architekt wnętrz musi mieć dobry wzrok, posiadać zdolność porównywania lub odróżniania kolorów pod względem odcieni, nasycenia i jasności, rozpoznawać pojedyncze barwy lub ich kombinacje. Ważne jest w tym zawodzie również czucie

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

dotykowe ze względu na potrzebę rozróżniania faktur różnych materiałów wykorzystywanych do aranżacji wnętrz.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Czynnikiem utrudniającym pracę w zawodzie architekta wnętrz jest znaczna dysfunkcja narządu wzroku niedająca się korygować pomocami optycznymi, a także brak zdolności rozróżniania barw (daltonizm).

Ograniczeniem może być też dysfunkcja narządu słuchu w stopniu utrudniającym kontakt z innymi ludźmi oraz niektóre choroby psychiczne, w przypadku których wskazana jest praca w warunkach pozbawionych sytuacji stresogennych i konfliktogennych.

Utrudnieniem w pracy w charakterze architekta wnętrz może być dysfunkcja narządu ruchu stopnia znacznego, szczególnie w przypadku osób poruszających się na wózku inwalidzkim, ze względu na ograniczoną możliwość dotarcia do miejsc będących przedmiotem zlecenia czy też sklepów, fabryk, galerii i tym podobnych miejsc, w których architekci zbierają materiały i czerpią inspiracje (bariery architektoniczne).

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnością

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Istnieje możliwość zatrudnienia na stanowisku architekta wnętrz osób z dysfunkcjami narządu ruchu w zakresie kończyn górnych i dolnych w stopniu lekkim, jeśli tylko zostaną zapewnione odpowiednie warunki.

W przypadku osób ze znacznymi dysfunkcjami narządu ruchu w obrębie kończyn dolnych poruszających się na wózkach inwalidzkich taka możliwość jest ograniczona.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Na stanowisku architekta wewnątrz mogą zostać zatrudnione osoby z dysfunkcją narządu wzroku niewielkiego stopnia, pod warunkiem zastosowania odpowiednich pomocy optycznych korygujących ostrość wzroku.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Istnieje możliwość zatrudnienia w zawodzie architekta wewnątrz osób z dysfunkcją słuchu, jeśli tylko zostaną zapewnione optymalne warunki na stanowisku pracy oraz zaopatrzenie w aparat słuchowy korygujący ostrość słuchu.

4.4. Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej

W przypadku osób z niektórymi dysfunkcjami sfery psychicznej istnieje ograniczona możliwość wykonywania pracy architekta wewnątrz, jeśli zostaną zapewnione odpowiednie środki ostrożności i optymalne warunki pracy.

4.5. Osoby z epilepsją

Osoby z epilepsją z rzadko występującymi atakami poprzedzonymi aurą mogą pracować na stanowisku architekta wewnątrz, jeśli zostaną zapewnione bezpieczne warunki w środowisku pracy.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Praca architekta wewnątrz jest wykonywana w biurze oraz w terenie, który może być bardzo zróżnicowany. W biurze, w zależności od stopnia dysfunkcji ruchowej, osoba z niepełnosprawnością może potrzebować wielorakich udogodnień związanych z dostosowaniem stanowiska i dbałością o bezpieczeństwo fizyczne.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Dostosowania może wymagać biurko, siedzisko, sprzęty, z których osoba z niepełnosprawnością korzysta, a także, w przypadku osób ze znacznymi dysfunkcjami kończyn dolnych, poruszających się na wózkach inwalidzkich, może zaistnieć potrzeba zapewnienia odpowiedniej przestrzeni manewrowej oraz ciągów komunikacyjnych wystarczająco szerokich i pozbawionych progów. W przypadku osób z tego typu niepełnosprawnością rodzaj dostosowania może być bardzo indywidualny. Jeśli chodzi o sprzęt komputerowy, aktualny stan techniczny pozwala na bardzo zaawansowane rozwiązania w przypadku dysfunkcji rąk nawet w stopniu znacznym.

W odniesieniu do spotkań z klientami oraz zapoznawania się z terenem, który ma być obiektem projektu architekta wnętrz czy też miejsc, do których musi dotrzeć, by zebrać materiały i inspiracje, należy uznać, że możliwość dostosowania jest właściwie żadna. Z tego powodu niekiedy tego typu zadania muszą być wykluczone z zakresu obowiązków osób z dysfunkcją narządu ruchu lub powinna im towarzyszyć druga osoba. Taka możliwość pojawia się wtedy, gdy architekci pracują w zespołach i dzielą między siebie zadania do wykonania lub gdy architekt zajmuje się tworzeniem projektów wzorcowych, korzystając z informacji dostępnych w sieci internetowej, katalogach bądź dostarczanych mu przez współpracowników.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z dysfunkcją narządu wzroku powinny być zaopatrzone w szkła optyczne bądź soczewki kontaktowe, całkowicie lub prawie całkowicie korygujące ostrość wzroku. Podczas wykonywania zadań w pracowni architektonicznej ważne jest, aby zapewnić odpowiednie oświetlenie stanowiska pracy osoby z dysfunkcją wzroku.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Możliwość zatrudnienia osób z tego rodzaju dysfunkcją w biurze projektowym jest ograniczona ze względu na częste kontakty z ludźmi. Osoby z tego typu

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

dysfunkcjami powinny być zaopatrzone w indywidualne aparaty słuchowe dające zadowalającą ostrość słuchu pozwalającą na swobodny kontakt. Osoby z głębszymi problemami ze słuchem mogą pracować w zawodzie architekta wewnątrz pod warunkiem ograniczenia obowiązków do pracy w biurze projektowym. Jest to możliwe, gdy projekt jest wykonywany przez zespół specjalistów, którzy dzielą się zadaniami oraz zostanie wdrożony wewnętrzny system komunikacji z osobą niepełnosprawną. Rozwiązaniem jest również ograniczenie obowiązków architekta wewnątrz do tworzenia projektów wzorcowych, które może wykonywać na podstawie materiałów dostępnych w sieci internetowej, katalogach bądź informacji dostarczanych mu przez współpracowników.

5.4. Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej

Osoby z niektórymi dysfunkcjami sfery psychicznej mogą być zatrudnione w zawodzie architekta wewnątrz w przypadku występowania długich okresów remisji choroby oraz ograniczenia zakresu obowiązków o te czynniki, które mogą wpływać negatywnie na stan zdrowia pracownika. Należy również zadbać o dobrą i przyjazną atmosferę w pracy, w miarę możliwości pozbawioną czynników stresogennych i konfliktogennych.

Wskazana jest praca przy tworzeniu projektów wzorcowych, z ograniczeniem konieczności częstych kontaktów z ludźmi.

5.5. Osoby z epilepsją

Osoby z epilepsją z rzadko występującymi atakami poprzedzonymi aurą powinny mieć tak dostosowane stanowisko pracy, aby nie stanowiło ono zagrożenia w postaci źródła ataków ani też w sytuacji, gdy atak nastąpi, nie było źródłem niebezpieczeństwa (np. dodatkowych urazów). Osoba chora na epilepsję musi mieć zapewnione takie warunki, aby w razie wystąpienia ataku mogła szybko otrzymać pomoc.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.

**Ramowe
Wytyczne**

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

CIOP **PIB**